

www.merhabahaber.com

Cilt: 15 • Sayı: 36
9 ARALIK 2015 ÇARŞAMBA

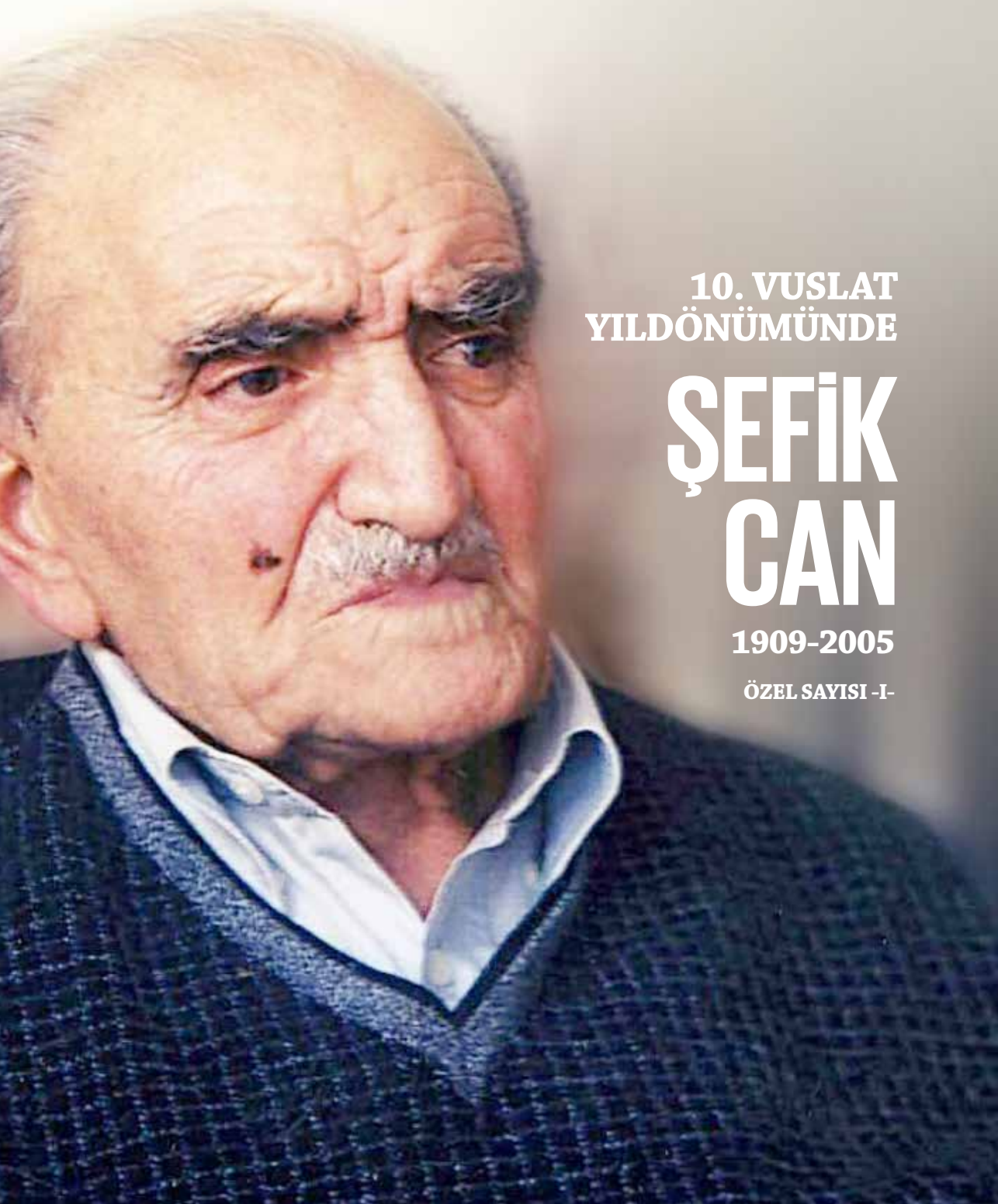
Merhaba

gazetesinin her **Çarşamba**
okurlarına armağanıdır.

KADEMİK

Sayfalar

Hazırlayanlar: **M. Ali UZ - Serdar CEYLAN**
maliuz@merhabagazetesi.com.tr • srceylan@hotmail.com

10. VUSLAT
YILDÖNÜMÜNDE

**ŞEFİK
CAN**

1909-2005

ÖZEL SAYISI -I-

MESNEVİHAN ŞEFİK CAN DEDE*

Günümüzde Mevlânâ ve Mesnevi denildiği zaman ilk akla gelen isimdir Şefik Can. Hazreti Mevlânâ'dan günümüze uzanan Mesnevihanlık zincirinin en son halkasıdır. Tüm yaşamı boyunca mütevazı hanesinin bir köşesinde, gösteriştan uzak, sessiz, sakin bir şekilde yaşayarak, Mehmet Akif'in "Sessiz yaşadım kim nereden bilecektir" mısraıyla kendini tanımlamıştır.

Bir asra yakın hiç durmadan, gürül gürül akan duru bir aşk çeşmesi, Hz. Mevlânâ semâsının parlak bir yıldızı, Türk Silahlı Kuvvetlerinin çok değerli, seçkin bir kumandanı olan Şefik Can hocamızın annesi; Ardahan'ın Carısgev

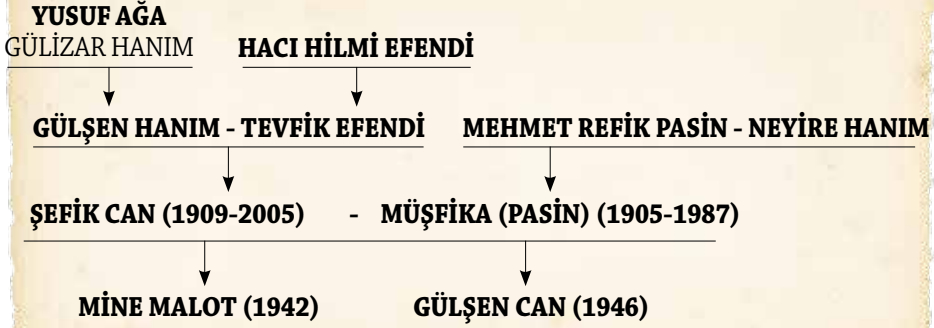
Kasabası'ndan **Yusuf Ağa'nın kızı Gülşen Hanım**'dır. Devrinin son derece varlıklı, kültürlü, saygın bir insanı olan Yusuf Ağa'nın, Gülşen Hanımdan başka üç de oğlu vardır. Ahmet, Muhammed ve Mustafa, isimlerindeki, Şefik Can hocamızın dayıları olan bu gençler, halkın büyük bir bölümünün okuma yazma bile bilmediği 1800'lü yıllarda, Moskova Petersburg Üniversitesi'nde yüksek eğitim görmüştür. Halk tarafından çok sevilen, yardımseverliği, dürüstlüğü, faziletiyle tanınan Yusuf Ağa, Birinci Dünya Savaşında, Rusların bölgeyi işgal etmesi üzerine, çok iyi derecede Rusça bilmesi ve halk üzerindeki saygın otoritesi nedeniyle, yaşadıkları kasabaya Nahiye Müdürü olarak atanmıştır.

Ardahan'ın Nakala Köyü eşrafından olup, dönemin çok önemli ilim ve eğitim merkezlerinden Erzurum'un Pervizoğlu Medresesi'nde müderrislik yapan, büyük âlimlerden **Hacı Hilmi Efendi'nin** (v.1888) **oğlu Tefvik Efendi** (17 Eylül 1874 - 1943) Şefik Can hocamızın babasıdır. Küçük yaşlarda babasından aldığı maddi, mânevi, eğitimin yanı sıra, yaşadığı dönemin en iyi medrese ve okullarında da okuyan Tefvik Efendi; Erzurum'daki bir Kız Rüşdiyesi'nde (Orta okul) uzun yıllar tarih öğretmenliği yapmıştır.

Mehmet Tefvik Efendi (1874-1943)

* Özel sayımız H. Nur Artiran'ın "Mesnevihan Şefik Can Dede" başlıklı makalesinden kısaltılarak ve yeniden düzenlenerek hazırlanmıştır. Katkılarından dolayı Şefik Can Uluslararası Mevlâna Eğitim ve Kültür Vakfı'na teşekkür ederiz. Av. Serdar Ceylan.

Daha sonraları kendi isteğiyle Müftü olarak görevine devam etmiştir. Birinci Dünya Savaşı sırasında Ermenilerin Erzurum'da yapmış oldukları katliamın vahametinden kaçarak Sivas'ın Yıldızeli kasabasına yerleşen Tefvik Efendi, savaş yıllarında bölgedeki birlik ve beraberliği koruma, din adına yapılan yanlış uygulamalara karşı, cahil halkı eğitme amacıyla yoğun çaba harcamış, kişisel gayretleriyle ülkemizin barış ve huzuruna, ilmi ve irfanıyla katkıda bulunmuştur. Millet olarak çok zor günler geçirdiğimiz Kurtuluş Savaşı günlerinde, aydın bir din adamı olarak yapmış olduğu hayırlı hizmetleri, Mustafa Kemal Atatürk tarafından da takdir edilerek, daha sonraları kendilerine "Millet Meclisi Başkanı Mustafa Kemal" imzalı özel bir teşekkür mektubu gönderilmiştir.

Böylesine geniş, köklü, maddi, mânevi, ilim, irfan sahibi, aydın bir ailenin, çok güzide bir ferdi olan Şefik Can hocamız; **1909 yılında Erzurum'un Tebricik köyünde dünyaya geldi**⁽¹⁾. Çok küçük yaşlarda, Birinci Dünya Savaşı ve Kurtuluş Savaşımızın getirmiş

olduğu sıkıntı, acı ve ıstırapları çok derinden yaşadı. Aynı yıllarda daha küçük bir çocukken annesi Gülşen Hanımı da kaybetti. Babasının tüm çaba ve gayretine rağmen, dinmek bilmeyen anne hasretinin yakıcı hasretiyle büyüdü.

1914 yılında başlayan Birinci Dünya Savaşını, tüm dehşetiyle yakından yaşayan bir çocuk olan Şefik Can hocamız, boşalan tüfek fişeklerinin mukavva kutusundan, kendisine okul çantası yaparak 1916 yılında, Sivas'ın Yıldızeli ilçesinde ilkokula başladı. Osmanlı'nın son dönemlerinde, "Padişahım çok yaşa" diye başladığı ilkokulu, 1922 yılında "Kemal Paşa çok yaşa" coşkusuyla bitirdi. Büyük bir imparatorluğun hazin çöküşünü, köklü bir kültürün yok oluşunu, yeni kurulan Cumhuriyetimizin doğum sancılarını birebir yaşayarak, yakın tarihimizin çok önemli bir tanığı oldu. İlkokulu bitirdikten sonra babasının arzusu üzerine, askeri okul imtihanlarına girdi. Bu imtihanı başarıyla kazanarak, Birinci Dünya Savaşı nedeniyle tüm dünyayla birlikte ülkemizin de çok zor günler geçirdiği 1923-24 öğretim yılında **Tokat Askeri Ortaokulu**'na başladı.

(1) Resmi kayıtlarda doğum tarihi 1910 olarak gözükmektedir.

Şefik Can, Tokat Askeri Ortaokulu.

Kurtuluş Savaşımız sırasında ülkemizin yaşadığı tüm yokluk ve sıkıntıları çok yakından yaşayan Şefik Can hocamız, Tokat'daki öğrencilik günlerinde, şiddetli kış soğğundan korunabilmek için, dipçik darbeleriyle parçalanan Yunan askerlerinin yırtık paltolarını giymek zorunda kaldı. Çok eski bir kiliseden okula dönüştürülen, elektiriği, suyu olmayan bir okulda, fitilli gaz lambası ışığında ders yaparak, yatakhanedeki otlar üzerinde yatıp, yarı aç, yarı tok, büyük bir vatan aşkı, engin bir özveriyle Tokat Askeri Ortaokulu'na devam etti. O yıllarda, ülkemizin savunması, gücü ve selameti açısından, Kurtuluş Savaşı sırasında kaybettiğimiz, subay ve askerlerimizin yerini bir an evvel doldurmak ve ülke savunmasını en kısa zamanda güçlendirmek amacıyla askeri orta okullar iki yıla indirilerek, öğrenciler hemen liseye alındı. Böylece iki yılda Tokat Askeri Ortaokulu'nu bitiren Şefik Can hocamız, 1926-1927 öğretim

Şefik Can, Harp Okulu 1931.

yılında **İstanbul Kuleli Askeri Lisesi'**ne başladı.

Tokat'daki ortaokulun aksine, savaşın getirdiği yoksulluktan fazla etkilenmeyen, Kuleli Askeri Lisesi'ni 1929'da, **Harp Okulunu** da 1931 yılında bitirdi. Şefik Can hocamız, hatıralarında "1927-1931 senelerini içine alan 4 yıllık okul hayatım diyebilirim ki, 96 yıllık ömrümün en duygulu, en güzel senelerini ihtiva etmektedir." demiştir. Yaşamındaki bu en güzel yıllarda kendisine eşlik eden çok yakın okul arkadaşları ise, Genel Kurmay Başkanlığı yaparak, ülkemizde bir döneme damgasını vuran Faruk Gürler (1913-1975), Semih Sancar (1911-1984) ve Orgeneral Hasan Polatkan'la (1915-1961) birlikte Atatürk'ün en yakın okul arkadaşlarından Tatar İzzet Paşanın oğlu Nuri oldu. Bu çok değerli okul arkadaşlarıyla olan dostluğu yaşamları boyunca en samimi şekilde devam etti.

Beş yüz mezun içerisinde on

dokuzuncu olarak Harp Okulunu bitiren Şefik Can hocamız, 1930'lu yıllarda Harp Akedemisi olan, İstanbul Yıldız Sarayı içerisindeki Levazım Yüksek Okulu'nda görmüş olduğu bir yıllık eğitimden sonra, 1932 senesinde **Haydarpaşa Askeri Veteriner Okulu**'nda ayniyat muhasibi olarak göreve başladı.

Dönemin popüler dergilerinden **Yeni Adam, Türk Sanatı, Bilgi Yurdu** gibi tanınmış kültür ve edebiyat dergilerine hikaye ve makaleler de yazan Şefik Can hocamız, 1934 yılında Yeni Adam dergisinin açmış olduğu hikaye yarışmasına "**Deli İsa**" adlı hikaye ile katılarak bu yarışmada ödül aldı. Edebiyat, tarih, öğrenme ve öğretmeye karşı, aşırı ilgisi nedeniyle, aynı yıllarda, İstanbul Üniversitesi Edebiyat ve Tarih Bölümü'ne devam etti. Kumandanlarından izin almadan Üniversiteye devam etmesi, askeri yetkililerce uygun bulunmadı. İstanbul'dan alınarak, Kırklareli'nin Vize kaza-

sına ambar müdür yardımcısı olarak tayin edildi.

Çocukluk günlerinin geçtiği, Sivas'ın Yıldızeli kasabasının, diğer bir ismi de Yenihan olması nedeniyle, İlkokuldan beri **Mehmet Şefik Yenihan** ismiyle çağrılan Şefik Can hocamız, 1934 yılında Soyadı Kanunu'nun çıkmasıyla, babası dahil tüm ailesi "**Balçı**" soy ismini alırken, hayatı boyunca çok önemseyip değer verdiği babasının, çocukluğundan beri kendisine, Erzurum'da yöresel bir çağırma şekli olan "**Can**" sözcüğüyle hitap etmesi dolayısıyla, babasına saygı nişânesi olarak, tüm ailesinden farklı bir şekilde sadece kendisi Can soy ismini aldı.

Genç bir teğmen olarak görev yaptığı Vize'de edebiyata ve öğretmenliğe karşı içinde hiç dinmeyen sonsuz iştihakı nedeniyle, bir çok kez yapmış olduğu öğretmenlik başvurusu; Alay kumandanı İshak Avni Paşa tarafından "Bu Vatana öğretmen çok bulunur, fakat ben senin gibi asker bu-

Şefik Can, subay arkadaşlarıyla.

Tahirü'l Mevlevî (Tahir Olgun) (1877-1951)

lamam” diyerek, bu isteği her defasında geri çevrildi. Son çare olarak göz yaşları içerisinde bir mektup yazıp, çok değer verdiği Alay Kumandanına ilettili. Satırlara yansıyan öğretmenlik aşkı, bu konudaki içtenliği, samimiyeti, İshak Avni Paşayı çok etkiledi. Uzun bir mücadeleden sonra nihayet öğretmenlik arzusu kabul edilerek, Milli Savunma Bakanlığı'nın da izniyle, İstanbul Üniversitesi'nde imtihan verip, öğretmenlik belgesi aldı. 1935 senesinde **Kuleli Askeri Lisesi'nde Tahirü'l Mevlevî'nin** (Tahir Olgun) (1877-

1951) yanında stajını tamamlayarak öğretmenliğe başladı.

1937 yılında, Tanzimat Edebiyatının meşhur gazeteci, siyasetçi, şair ve yazarı, Namık Kemal'in (1840-1888), Maltepe Askeri Lisesi'nde öğretmen olan oğlu Ali Ekrem Bolayır'ın (1867-1937) vefatı üzerine, Kuleli Lisesi'yle birlikte, Maltepe Askeri Lisesi'nde de edebiyat hocalığı yapmaya devam etti.

1941 yılında, tanınmış Osmanlı paşalarından Kadri Raşit Paşa'nın yeğeni ve Abdulhamit Hanın ezzacısı Miralay Mehmet Refik Pasin'in kızı **Müşfika Pasin Hanımefendi**'yle evlendi.⁽²⁾ Bu evliliğinden 1942 yılında **Mine**, 1946 yılında **Gülşen** adında iki kız çocuğu dünyaya geldi.

İkinci cihan savaşı nedeniyle 1941 yılı içerisinde, Kuleli Askeri Lisesi Konya'ya, Maltepe Askeri Lisesi de Akşehir'e taşındı. O yıllarda Şefik Can hocamızın gönülden bağlandığı, Tahirü'l Mevlevî Hazretleri, savaş yıllarında İstanbul'dan ayrılıp Konya'ya gitmek istemedi. Sivil Öğretmen olması nedeniyle, Kuleli Askeri Lisesi'nden istifa ederek, Darüşafaka Lisesi'ndeki görevine devam etti. Şefik Can hocamız çok değer verdiği müridinden ayrılmak zorunda kalarak, önce Akşehir'e daha sonra da **Kırıkkale Askeri Sanaat Enstitüsü**'ne öğretim müdürü olarak atandı. 1949 yılına kadar Kırıkkale de kalan Şefik Can hocamız, 1950 yılında tekrar Kuleli Askeri Lisesi'nde edebiyat öğ-

(2) Mirliva Mehmet Raşit Paşa'nın Neyire Hanım, Prof. Dr. Kadri Raşit Anday, Av. İbrahim Cevdet Anday ve Mukim Paşa isimli çocukları vardır. Av. İbrahim Cevdet Anday'ın oğlu meşhur edebiyatçı Melih Cevdet Anday'dır. Mukim Paşa ise II. Abdulhamit'in özel doktorudur. Prof. Dr. Kadri Raşit Anday ise Türk Tıp tarihinde ilk çocuk hastalıkları uzmanıdır.

Şefik Can ve eşi Müşfika (Pasin) Hanımefendi.

retmeni olarak göreve başladı. 1965 Yılında **Konya Astsubay Okulu** Öğretim Müdürlüğü'nden emekli oluncaya kadar, çeşitli Askeri okullarda, emekli olduktan sonra da sivil kolej ve liselerde Edebiyat ve Türkçe öğretmenliği yaptı. *“Binlerce kez dünya'ya gelsem her defasında gene öğretmen olmak isterdim”* diyen Şefik Can hocamız, son nefesine kadar tüm yaşamını ilme, eğitim ve öğretime adanmış oldu.

Çok iyi derecede bildiği Arapça, Farsça, İngilizce ve Fransızca'nın yanı sıra öğretmensiz bir şekilde kendi kendine öğrendiği Rusça'ya bir de gramer yazdı. Bu eser henüz yayınlanmadı. Çocukluğundan beri tüm yaşamını mânevi değerlere göre şekillendiren Şefik Can hocamız, özellikle Tahirü'l Mevlevi Hazretlerinden aldığı feyz ve muhabbetle, Hz. Mevlânâ ve öğretisine karşı çok büyük bir hayranlık duyarak Allah'ın lütfettiği bereketli ömrünü Hz. Mevlânâ ve onun eserlerine adanarak geçirdi. Tahirü'l Mevlevi Hazretlerinden

almış olduğu “Mesnevihanlık” icazetiyle 1960 yıllarında başlamış olduğu Mesnevi derslerine son nefesine kadar devam etti. Hz. Mevlânâ ve eserleri üzerine yapmış olduğu çalışmalarından dolayı 2001 yılında yüksek hizmet ödülü aldı.

YAYIMLANMIŞ ESERLERİ:

1. Mevlânâ ve Eflatun: Konya İleri Matbaası 1965

İkinci basım, Gelenek Yayınları, 2004.

2. Klasik Yunan Mitolojisi İnkilap Yayınevi, 1970.

3. Mevlânâ Rubailer, Kültür Bakanlığı, 1991.

4. Mevlânâ Hayatı Şahsiyeti Fikirleri, Ötüken Yayınevi, 1995.

5. Konularına Göre Açıklamalı Mesnevi Tercümesi Ötüken Yayınları, 1997.

6. Dîvân-ı Kebîr Seçmeler Ötüken Yayınları, 1999.

7. Tahirü'l Mevlevi'nin vefatı dolayısı ile şerh edemediği Mesne-

vi'nin 5 ve 6. ciltlerinin şerhi Şamil Yayınevi, 2000.

8. Cevâhir-î Mesneviyye, Ötüken Yayınevi, 2001.

9. Güldeste- Erzurumlu İbrahim Hakkı Hz.'lerinin Hz. Mevlânâ'dan seçtiği 50 şiir asılları ile birlikte Konya Büyükşehir Belediyesi Yayınları, 2001.

10. Mesnevi Hikayeleri, Ötüken Yayınevi 2003.

11. Mevlâna Hayatı Şahsiyeti Fikirleri, İngilizce Çevirisi, Işık Yayınları, 2004.

12. Okullar için Mesnevi'den Seçmeler; Ötüken Yayınları, 2005.

Şefik Can hocamız, Tahirü'l Mevlevi (1877-1951), Mithat Bahari (1878-1971), Ahmet Avni Konuk (1868-1938), İsmail Hâmi Danişment (1899-1967), İbn-ül Emin Mahmut Kemal (1870-1957) ve Seniha Bedri Göknil (Arduman) (v.1973) gibi çok değerli zevatın devlethanelerinde yapılan, dönemin çok değerli ilim, edebiyat, sanat ve tasavvuf büyüklerinin katıldığı sohbet günlerinin her zaman beklenen, seçkin bir konuğu olmuştur. Çok geniş ufku, entelektüel kişiliğiyle, tüm maddi mânevi değerlerimize, düşünceye sanata sanatçıya, edebiyat ve tarihimize vermiş olduğu yüksek değerle, geniş bir dost yelpazesi içinde, hayatı her yönüyle hissederek yaşayan Şefik Can hocamız, 1900'lü yılların tümüne, ilim ve irfanıyla tanıklık etmiştir.

23 Ocak 2005 tarihinde vefât etmiş, Konya'daki Üçler Mezarlığı'na defnedilmiştir.

EDEBİ KİŞİLİĞİ

Şefik Can hocamızın yüreğinden taşan ilahi sevgi, insanlara

hizmet ve muhabbet şeklinde ortaya çıkmıştır. Kendi hayat tecrübesi, içinde bulunduğu çağın sosyal ve kültürel şartları onu insanların en acil ihtiyaçları olarak gördüğü Hz. Mevlânâ'nın eserlerine yöneltmiştir. Hazırlanmış olduğu eserlerini gönlündeki ilahi aşk ile harmanlayarak, ifadenin en berrak, en basit, en sanatsal bir şekliyle, herkesin anlayabileceği ölçüde, edebi bir üslup içinde hazırlamıştır. Çalışmalarında hassas bir mizaç, köklü bir kültür, sağlam dil, çok derin edebiyat ve tarih bilgisi, ince dikkat, kuvvetli sezgiyle geniş bir tasavvuf anlayışı, aşk derecesine ulaşan divân edebiyatı hakimiyeti hemen göze çarpmaktadır. Bir ömür vererek hazırladığı bu eserleri önemsemek şöyle dursun, daha fazla hizmet edememenin hüznünü her zaman yaşamıştır. Maddenden çok mânâyâ itibar eden, şöhretten kaçan, gösterişsiz, mütevazı, eserlerinin basılıp yayılmasından ziyade, sadece mahdut da olsa anlayışlı gönül ehli bir zümre tarafından bilinip okunup değerlendirilmesini istemiştir. Onun yaşamında ki tek hırsı ve tutkusu sadece Hz. Mevlânâ olmuştur. Hem mânevi özelliği, hem yüksek ahlak güzelliğiyle, ilim, takva, aşk ve muhabbeti, ve diğer hâl ve tavırlarıyla her zaman, Hz. Mevlânâ'nın örnek şahsiyetini hayatında en güzel bir şekilde yansıtarak, çevresine öncüllük etmiştir. Doğru bildiğini en doğru bir şekilde yaşama gayreti içinde olan, Şefik Can hocamızın Hz. Mevlânâ'ya olan tutkusu, teslimiyet, sadakat, bağlılık ve güçlü bir iman derecesine ulaşmıştır.

Hayatı maddi mânevi bir bütün

olarak yaşayan Şefik Can hocamızın yaşamını bir birinden ayrı tutmak çok zor gibi görünse de, anlayabildiğim ve anlatabildiğim ölçüde, mânevi boyutunu öncelikle arz etmek isterim. Hz. Mevlâna aynasından yansıyan kemali, insana ve düşünceye saygısı, engin hoş görüsü, Cenâb-ı Hakk'ın lütfettiği sonsuz tevazuu ile, tek gayesi insana karşılıksız hizmet olan Şefik Can hocamızın bilindiği gibi ilk mürşidi Tahirü'l Mevlevi Hazretleri olmakla birlikte, kendisini o günlere hazırlayıp yetiştiren Rahmetli Pederleri **Müftü Tevfik Efendi**'dir. Daha çocuk denecek yaşta babasından Hz. Mevlânâ'nın, Şeyh Sadî'nin, Hafız'ın, beyitlerini ezberlemiştir. Bir asra yakın ömründe hiç üzerinden etkisi silinmeyecek olan Tahirü'l Mevlevi ismini de, ilk defa, Sebilürreşat Mecmusında Tahirü'l Mevleviye ait şiirleri büyük bir ilgi ve heyecanla okuyan babasından duyarak etkilenip hayran olmuştur. Yıllar sonra çok değer verdiği babasıyla mürşidini tanıştırdığı zaman kendini dünyanın en bahtiyar insanı olarak adanmıştır. Tahirü'l Mevlevi Hazretlerinin Sebilürreşat Mecmua-sında en son olarak yayınlanan "Hz. Peygamberin Gazve-i Bedir'de Münacâtı" adlı şiirinden bir dörtlülüğü de, teberrüken aşağıda sizlere arz ediyorum.

Bu cünûd-i hamiyeti ya Rab
Eğer eyler isen esir-i taab
Müslümanlık heder olur Rabbim
Günü gündün beter olur Rabbim

Pek muhterem Pederleri Müftü Tevfik Efendi, zamanın tanınmış mânevi büyüklerinden **Şeyh Bedrettin Osman Efendi**'ye bağlı

olup İBN-İ FARİZ Hazretlerinin eserlerini şerh edecek kadar derin ilmi olan, aydın bir din adamıdır. Konumuzla alâkalı olduğu için burada kısaca arz etmek isterim; Said Nursi Hazretleri yakın bir dostuyla Tevfik Efendiyi ziyarete gelip evlerinde misafir olarak kalmıştır. Şefik Can hocamızın amcası **Hattat Şükrü Efendi**'nin el yazması olarak hazırlanan bu şerhleri gece yatmayıp büyük bir hayranlıkla okuyup incelemiştir. Said Nursi Hazretleri okumuş olduğu eserin bir sayfasına, Müftü Tevfik Efendi ve şerh ettiği eserle ilgili bir sayfaya yakın övgü dolu sözler yazarak imzalamıştır. Bu eser Şefik Can hocamızın arzusu üzerine son zamanlarda yakın bir dostuna hediye edilmiştir. Tekrar konumuza dönecek olursak çocuk yaşta babasından gördüğü mânevi terbiyenin neşesiyle, daha lise yıllarında tanıma lütfuna eriştiği **Tahirü'l Mevlevi** Hazretlerine 1935 yılında intisab etmiştir. Kendi deyişiyle baba oğul beraberliği içerisinde 1951 yılında hazretin vuslatına kadar tam 16 yıl çok büyük bir sevgi, saygı ve muhabbetle geçmiştir. Şefik Can hocamız bu beraberliğin kendisi için çok büyük bir ilahi lütuf olduğunu her defasında tekrarlayarak; Hatıralarında: "*Cenâb-ı Hakk'ın şu güzel birleştirmesine bakınız ki, maddi mânevi öğretiler belgemi de Tahîü'l Mevlevi Hazretlerinin mübarek elinden, onun imzasıyla aldım*" demiştir. Menkıbeleşmiş tanışmaları, zaman içerisinde çeşitli basın organlarında defaatle yayımlanmıştır. O nedenle şimdilik burada fazla değinmemekle birlikte şunu da arz etmeden geçemeyeceğim. Bilindiği üzere Şefik Can hocamız ilk defa Kuleli Askeri Lisesi öğrencisiyken,

bir kitap istemek için Tahirü'l Mevlevî'nin devlethanesine gitmiş, Hazret istediği kitabı veremeyerek, "kitabı sana veremem! istiyorsan gel içerde oku" demiştir. Şefik Can hocamız ise evin içine girmeyi kabul etmeyerek, istemiş olduğu kitabı alıp gitmekte ısrarlı olmuştur. Sonuç olarak Tahirü'l Mevlevî Hazretleri; kitabı istiyorsan gelir içerde okursun ! diyerek kitabı vermeden geri göndermiştir. O günlerde Şefik Can hocamızı çok üzen bu durum, bendenize Yunus Emre'nin Hacı Bektaş-ı Velîye buğday istemeye gitmesini hatırlatıyor. Rivayete göre; Yunus

Emre buğday alıp gitmekte ısrar ederken, Hacı Bektaş-ı Velî'de boş ver buğdayı, ben sana himmet vereyim demekte ısrar etmiştir. Elbette Tahirü'l Mevlevî Hazretlerinin, kitabı alıp gitme, gel içerde oku demekteki ısrarı, sadece kitap bağımlılığından kaynaklanan, tesadüfi bir söz değildi. Arkasında büyük bir hikmet vardı. Onun içindir ki, yıllar sonra gene yolları irfan mektebi gibi olan O mübarek evde, Hz. Mevlânâ aşkıyla birleşmiş, oğlum dediği Şefik Can hocamıza hem gönül hanesinde, hem de devlethanesinde önemli bir yer vererek, kendinden sonra hizmete devam etmesi için halef olarak yetiştirmiştir. Cenâb-ı Hakk'ın değişmez güzel takdiriyle iki ayrı bedende bir rûh gibi olan, bu iki büyük Mevlânâ aşıkının aşk-u muhabbetle geçen on altı yıllık birliktelikleri Tahirü'l Mevlevî Hazretlerinin vuslatına kadar büyük bir saygı ve sevgiyle devam etmiş, Şefik Can hocamızın doksan altı yıllık yaşamı içerisinde, gönlünde hiç silinmeyen derin bir iz bırakmıştır. Tahirü'l Mevlevî Hazretlerinden sonra, Mevlevî Şeyhi Mithat Bahari Hazretlerine mânevî bir intisabı olmuşsa da, bu beraberlik mürşit, mürit ilişkisinden ziyade iki dost şeklinde geçmiştir.

Mithat Bahari Hazretlerinin, **Seniha Bedri Göknîl** (Arduman) (v. 1973) Hanımefendinin villasında yaptığı Cumartesi toplantılarına, dönemin çok değerli ve tanınmış Tasavvûfçuları, Edebiyatçıları, Şairleri, Mûsikîşinasları, Âlimleri, Hattatları, Hâfızları katılmıştır. Bu değerli âşıklar topluluğu içerisinde de çok seçkin bir yeri olan Şefik Can hocamız, Divân-ı

Kebirden bir gazel seçip getirerek, günün sohbet konusunu kendisi belirlemiştir. Mithat Bahari Hazretleri de Farsça olan bu gazelleri tercüme ederek açıklamalarını yapmıştır. Gerek sohbet günlerinde, gerek diğer zamanlarda her zaman Mithat Bahari ve Seniha Bedri Göknül hanıma çok yakın olan Şefik Can Hocamız, Mithat Bahari Hazretlerinin arzusu üzerine vuslatından sonra Cumartesi sohbetlerine kendisi devam etmiştir. Seniha Bedri Göknül, Şefik Can hocamızın hazırladığı eski el yazması sohbet konusu olan gazelleri, yine Mithat Bahari Hazretlerinin el yazması olan tercümeleriyle birleştirerek, evde yaptıkları amatör bir çalışmayla kitap şeklinde getirmiştir. Mânevi değeri çok yüksek olan bu kitabı daha sonraları, Şefik Can hocamıza armağan etmiştir.

Şefik Can hocamızın şimdiye kadar hiç bilinmeyen bir intisabı da devrinin tanınmış Melami mürşitlerinden **Şemsi Ergüneş Efendi**'ye (1872-1968) olmuştur ki; bu intisab Mithat Bahari Hazretlerinden önceye dayanmaktadır. Rumelili Melami Şeyhlerinden Saatçi Mustafa Efendinin oğlu olan Davut Aydın Aslan adındaki bir Korgeneralimiz vasıtasıyla Şemsi Ergüneş Efendiyi tanıyan Şefik Can hocamız, konuyla ilgili olarak hatıralarında şöyle demektedir:

“Çok yakın dostum olan bu generalin tavsiyesiyle Şemsi Ergüneş Efendiyi ziyaret ettim ve çok etkilendim. Farsça biliyor. Arapça biliyor. Beş vakit namazında. Öyle nurlu bir zat ki; bana Tahirü'l Mevleviyi hatırlattı. Çünkü bu zat gerçekten çok âlim, çok nurlu çok mükemmel bir

zattı. Bir kandil gecesini yanında geçirdim, sabaha kadar hiç kimse uyumadı. Aman Yâ Rabbi, ilahiler, zikirler tesbihler, Şeyhimin yokluğuyla zaten çok bunalmış bir vaziyettedirim. O gece kendisine intisab ettim. O da bendenize itibar eder sohbet günlerinde hep yanında olmamı isterdi. Bir gün bendenize haber vermeden ziyaretime gelmiş. Evde olmadığını görünce bir şiir yazmıştı. Geldim de bulamadım diye; çok da güzel şairliği vardı. Bedrettin Simavi'nin Varidat adlı kitabını el yazmasıyla bendenize hediye etti.”

Şemsi Ergüneş Efendi'yle ilgili detaylı bilgi olmasına rağmen, Şefik Can hocamız bu konuyla alaklı hiç konuşmadığı için bendenizde bu kadarla yetiniyorum. Fakat şunu arz etmeden geçemeyeceğim. Babasının Müftü oluşu, Yenikapı Mevlevihanesi terbiyesiyle yetişmesi, Şeriatsız Hakikatı yaşamak istemeyişi, Mahmut Sami Ramazanoğluna karşı göstermiş olduğu gönül yakınlığı, bilemiyorum belki daha farklı şeylerden dolayı, Şefik Can hocamızı genellikle Nakşi Tarikatına çok yakın biri olarak görmüşlerdir. Pek bilinmeyen yanındır Melamilerle olan dostluğu ve yakınlığı. Hayatı incelendiği zaman devrinin en tanınmış Melami Mürşitleriyle çok yakın olduğu görülmektedir. Sadece bendenizin bildiği Şemsi Ergüneş, Osman Senai, Ziya Şoşot, Mahmut Sadettin Bilginer, Ahmet Tahir Efendi, Mustafa Efendi, Selahaddin Efendi, Muhiddin Efendi, Turgut Baba. Bunların hepsi devrinin tanınmış Melami Mürşitleridir ve Şefik Can hocamızın çok yakın dostlarıdır. Ahmet Tahir Efendi ve Halifesi Mustafa Efendiyle Tahirü'l Mevlevi Hazretleri tanıştırmıştır. Tatil

günlerinde Kuleli Askeri Lisesi yakınlarında bir araya gelerek nice ilmi ve tasavvufi konuları hep birlikte zevk etmişlerdir. Özellikle **Mahmut Sadettin Bilginer**, Şefik Can hocamıza oldukça yakın biridir. Allah ve İnsan adlı eseri hazırlarken kendisinden çok faydalanmıştır. Bu dostluk vesilesiyle, Şefik Can hocamızın kız kardeşiyle de tanışıp ona gönül veren, Mahmut Sadettin Bilginer, arzu ettiği evliliğin gerçekleşmemesi üzerine uzun süre sıkıntılı günler geçirmiştir. Sonuç olarak; Şefik Can hocamızın tüm yaşamı boyunca birlikte olduğu birçok Melami Mürşitlerine karşılık, bir tek Nakşi Şeyhlerinden **Mahmut Sami Ramazanoğlu** Hazretlerine karşı derin bir gönül yakınlığı olmuştur. Ve her zaman sonsuz bir sevgi ve saygıyla bahsetmiştir. Mahmut Sami Ramazanoğlu Hazretleri de Şefik Can hocamıza çok büyük bir alâka ve sevgi göstermiştir. Medine'ye gittikten sonra da sık sık kendilerini aramış, oradan mektup ve kart yollayarak her zaman Şefik Can hocamıza karşı gönül yakınlığını muhafaza etmiştir. Hatta bazı sağlık sorunlarından dolayı mektup yazamadıkları dönemlerde torunu Mahmut Sami Kirazoğlu dedesi adına mektup yazmıştır. Kendileri de mektubun sonuna sadece isimlerini yazıp, imzasını atarak, bir imzayla da olsa mânevi varlığını hissettirmiştir. Hazretin damadı Ömer Kirazoğlu da, Medine'den çok sayıda mektup ve kart göndermiştir. Esad Erbili Hazretlerine ait olup, vuslatından sonra da Mahmut Sami Ramazanoğluna intikal eden, üzerinde Mahmud yazılı mânevi değeri çok yüksek olan bir tablo daha sonraları Şefik Can ho-

camıza armağan edilmiştir. Uzun yıllar büyük bir muhabbetle devam eden dostlukları hazretin vuslatına kadar büyük bir sevgi ve saygıyla devam etmiştir. Şefik Can hocamız bu gönül beraberliğini özetle şöyle anlatmıştır: *'ilk defa çok sıkıntılı bir zamanımda, bir yakınlığım vesilesiyle, Sirkeci'de çalıştıkları muhasebe bürosuna gittim. Kendileri keramet gösterip o günkü sıkıntılımdan bahsedip bendenize teselli verdiler. Hiç bahs etmediğim halde Mevlevi olduğumu fark ederek Hz. Mevlânâ'dan beyitler okudular. Bu ilk karşılaşmadan çok etkilenmiştim. Yanından ağlayarak ayrıldım. Zaman içerisinde çok yakın dost olduk. Devamlı Erenköy'de bulunan köşküne ziyaretine giderdim. Ayrıca dünyanın çeşitli yerlerinde bulunan derişlerinden gelen İngilizce olarak yazılmış mektuplarını tercüme ederek kendilerine iletiyordum. Yalnız olduğumuz bir gün hiç bilmiyormuş gibi hangi tarikata bağlı olduğumu sordu. Bendeniz de evvelden beri Hz. Mevlânâ'ya mensubum dedim. Her zaman cebimde taşıdığım Mevlevi Evradımı çıkarıp kendisine uzattım. İçinde Es'ad Erbili Hazretleriyle oğlu Ali Efendi'nin beraber oldukları bir fotoğraf da vardı. Sami Efendi o fotoğrafı görünce gözleri doldu, ağladı. Ayrıca Tahirü'l-Mevlevi Hazretleriyle bendenizin de, birlikte olduğu bir resim de bulunuyordu. Evrada ve resme uzun uzun baktı. "Bulduğun yer çok güzel, sen yine orada kal; fakat sana teberrüken şu tesbihatı veriyorum onu da yap dedi. Bendenizde çok büyük bir memnuniyetle kabul ettim"* Söz konusu olan bu gönül muhabbeti, Şefik Can hocamızın Mithat Bahari Hazretleriyle birlikte olduğu zamanlara denk gelmektedir. Şunu da tartışmasız kabul etmek lazım gelir ki, Şefik Can ho-

camız, Mahmut Sami Ramazanoğlu'na karşı çok büyük bir hayranlık duymuştur. Tüm yaşamı boyunca gönlünde sevgi ve saygısını muhafaza ederek yıllar önce teberrüken verilen tesbihata ömrünün sonuna kadar devam etmiştir.

1960'lı yıllarda Seniha Bedri Göknil Hanımefendi'nin villasında Mesnevi derslerine başlayan Şefik Can hocamız, daha sonraları Münevver Ayaşlı Hanımefendinin yalısında, Nezahat Nurettin Ege hanımefendinin yaptırdığı, eskiden "Güneş Koleji" şu anda Işık Lisesi olan Erenköy'deki bir özel okulun konferans salonunda, aynı vakfa ait olan Mustafa Nazmi Ersin Camiinin kütüphanesinde ve Nezahat Nurettin Ege hanımefendinin kendi oturduğu konağında, ayrıca, Hülya Tertemiz Hanımefendinin desteğiyle Maltepe Huzur Evi Konferans salonunda, Hz. Mevlânâ ve Mesneviye gönül veren Hakk âşıklarının devlethanelerinde, Üsküdar'da bulunan bir eğitim Merkezinde, Edebiyat Vakfı desteğiyle Kızıltoprak'taki Yunus evinde ve Kazım Karabekir Kültür Merkezinde son günlerine kadar Mesnevi derslerine devam etmiştir.

Şefik Can hocamız, Mesnevi dersleri verdiği bu yerler hakkında şöyle demiştir: "*Seniha Bedri Göknil Hanımefendi Hakka yürüdü. Münevver Ayaşlı yalısında hizmet eden hanım sandalye taşımaktan yoruldu. Güneş kolejinde burada din dersi yapıyor diyen bazı kişiler rahatsız oldu. Mustafa Nazmi Ersin Camiinde, dinleyiciler kadın erkek karışık diyen cemaat, bu işi yanlış buldu. Huzur Evinde yaşlıların huzuru kaçtı. Yunus Evinde restorasyon zamanı*

geldi. Üsküdar'daki Kültür Merkezinde yönetim değişti. Sonuç olarak hep birilerini rahatsız ettiğimiz için, bir şekilde yürütüldük. Fakat, Kazım Karabekir Kültür Merkezinden artık ben yürüyeceğim." Gerçekte çağımızın yetiştirdiği, çok değerli müstesna şahsiyetlerden biri olan Mesnevihan Şefik Can hocamız Hakka yürümeden çok kısa bir zaman evvel, en son Mesnevi dersini Kazım Karabekir Kültür Merkezinde vermiştir.

Tüm yaşamını, tahsil ve ilim hayatı boyunca edindiği ilmi ve tecrübeyi, insanların idrak seviyelerine göre anlatmaya çalışarak geçiren Şefik Can hocamız Mesnevi sohbetlerinde bir taraftan konuyu en anlaşılır bir şekilde anlatırken, bir taraftan nükte saçan çeşitli beyitler söyler, bir taraftan öğretirken, bir taraftan da sevdiren, derinliklerinde nice inceliklerin gizli olduğu özlü bir sohbet sahibiydi. Bütün söz, fiili ve halleri söyledikleriyle bütünleşen, buna ilaveten inanç, bilgi, duygu, tutum, davranış, duruş itibarıyla tam doğru istikamette durmaya çalışan, hiçbir davranış ve sohbetinde batıl inanç ve hurafeye yer bulunmayan, yuvarlak laflar ederek esas maksadı bir takım kelime oyunları ile gizlemeyen, insanlara doğru dürüst olmaksızın Cenâb-ı Hakka karşı doğru ve dürüst olmaya çalışan ender şahsiyetlerden biriydi. Arapça, Farsça, İngilizce, Fransızca ve Rusça dillerini çok iyi derecede bilen Şefik Can hocamız, çok güçlü bir edebiyatçı ve tarihçi kimliğiyle, dünya edebiyatını da farklı yönleriyle dikkatlice incelemiş, araştırmıştı. Harp Okulunu bitirdikten sonra; İstanbul Üniversitesi Edebiyat bölümüne devam ederken,

ayrıca tarih bölümüne de devam ettiği çok az kişi tarafından bilinir. Zaten kendisi canlı bir tarih olan Şefik Can hocamız, Edebiyat, tarih ve tasavvufi konulardaki hakimiyeti kadar, felsefi konularda da çok derin bir bilgiye sahipti. Halen çeşitli Üniversitelerin Arkeoloji bölümünde ders kitabı olarak okutulan Yunan Mitolojisi adlı eseri buna en güzel örnektir. Çok büyük özelliklerinden biride; Divân edebiyatı ve şiire karşı ilâhi aşk derecesinde tutkun oluşuydu. Kültürün, şiirin, dini, imânî mezhebi olmaz der hiçbir düşünce ayrımı yapmadan, gönlünde nice akisler bırakan çeşitli kitapları divân ve şiirleri büyük bir heyecanla defalarca okudu. Ömrünün son günlerinde bile yeni duyduğu bir beyti ezberlemek için gayret gösterirdi. Eskilerin deyişiyle “Mahfuzatı” çok zengindi. Hafızasında yüzlerce güzel kıta beyit ve mısra vardı. Bunlarla sohbetini süsler daha da anlaşılır bir hale getirirdi. Çok dingin hafızası, şekil mükemmelliği, söyleyiş yumuşaklığı, his ve hayâl inceliğiyle, tarihi ve edebi kültür zenginliği her zaman dikkat çekiciydi. Çok derin maddi mânevi kültür birikimini en asli görevi olarak kabul ettiği Mesnevi sohbetlerinde herkesle paylaşmaya çalışırdı.

Pir çeşmesinden akıp gelen ilâhi sözler ışığında, tüm hayatını şekillendiren Şefik Can hocamız; Hz. Mevlânâ’yı dilindeki sözlerle değil, gönlündeki aşk ve muhabbeti ile yaşatarak sayılı nefeslerini bu uğurda tüketmiştir. Allah’ın tevfiği ile, her mânâda doğru dürüst oluşu, görünen görünmeyen maddi mânevi her türlü insani, dini ve ahlaki düşünceye saygısı, duygu, hal ve tavır hareketleri ile tam bir

insanlık örneği olan, Şefik Can hocamızın yüksek şahsiyetlerini anlatmakta aciz kalan fakirin bu ek-sik ve yetersiz ifadelerini lütfen hoş görünüz. Hz. Pir’imizin büyük bir teveccüh göstererek, daha bu fâni âlemde bile Kûbbe-i Hadrâ’sının gölgesi altına aldığı çok değerli Mesnevi Üstadımızdan bizlere o kadar büyük bir insanlık mirası kaldı ki, bunu ne zamana ne de kelimelere sığdırmak mümkün değil. Zaten bir zerrenin güneşi idrak edip, gereği gibi sırlarını beyan etmesi düşünülemez. O nedenle sınırlı sayfalar içerisinde şimdilik bu kadarla iktifa ediyorum.

Tutku şeklinde bağlı olduğu Divân-ı Kebir’i hazırlarken Önsözünde, çok büyük bir samimiyet ve içtenlikle şöyle demiştir: “Ey tanıdığım ve tanımadığım sevgili okuyucularım! Bu şiirleri hissetmek, duymak saadetine ererseniz, bu şiirleri seçerek tercüme eden Şefik Can’ı bu aciz kulu hayırla yâdetmenizi, hatalarını hoş görmenizi ve rûhuna Fatiha okuma lütfunda bulunmanızı niyaz ederim. Hz. Mevlânâ’yı sevenlerin, ona gönül verenlerin en hakiri, en değersiz ŞEFİK CAN.”

Değerli **Hakkı Süha Sezgin** de; Şefik Can hocamızdan yansıyan bu hiçliği en güzel bir şekilde şöyle ifade etmişlerdir: “*Bazı değerler vardır yer altı ırmakları gibi sessiz akarlar, gözlere görünmezler. Bunlar toprağın üstündeki yeşilliğin, çiçeklerin, buğdayın hakiki besleyicisi oldukları halde ortaya çıkmazlar, bizden minnet alkış istemezler. Bu türlü değer artezyenlerine, rûh ve vicdan burgularıyla inilir. Onları görmek için insanda onlara benzeyen tarafların olması gerekir*” Evet değerli dostlar; Bizler burada ne söy-

lersek söyleyelim Şu da bir gerçek ki; Şefik Can hocamız çok büyük bir samimiyetle kendini Hz. Mevlânâ'yı sevenlerin, ona gönül verenlerin en hakiri en değersizi olarak tanımlamıştır. Sadece içten bir yakarıŐla arakasından Fatiha okumasını niyaz etmiştir. O nedenle kendilerini bir kez daha çok büyük bir özlemle, sevgi, saygı, minnet ve rahmetle anarken, aziz rhaniyetlerine gök yüzünden yağmur gibi Fatihalar yağmasını niyaz ediyorum.

**Son evrâdı Şu idi: Lâ maksde illâ h
Lâ meshde illâ h, lâ mevcde illâ h
Geldi bir ney söyledi Őeb-i ars'a tarih
Dost'a gitti "MESNEVİHAN MEVLEVİ
CANİ H"**

Prof. Dr. Mustafa Kara Hocamız, yukarda ki çok değerli beyitleriyle Şefik Can hocamızın vuslatına tarih düŐerken; Kuleli Askeri Lisesinde Edebiyat hocalığı yapan Haydar Ali Diriz'de yıllarca birlikte nice güzellikleri paylaŐtıkları Şefik Can hocamız için aşağıda arz edilen tarihi düŐmüŐtür.

*Kadimi dostum mirim Şefik Can-ı saadet-mend
Őakavet aleminden alemi- uhraya gitmiŐtir
Muallim miralay ceys-i uluma kendi gönlüyle
Cemal-i mutlakan ayinine ilaya gitmiŐtir
Beraber altı yıl anmla talim-i edep hoŐtu
Sanırsın mekteb-i hamuŐiyi ihyaya gitmiŐtir
Bu dünyayı denide eğlenip kalmak ne mümkündür
Bu Mecnun-ı vefa-pıra koŐup Leylaya gitmiŐtir
TutuŐmuŐ yanmıŐ altmıŐ yıl nasıl bir aŐktır ya Rab
Bütün sa'y sebatı rah-ı Mevlanaya gitmiŐtir
DemıŐ tarihini elbette bir salih çıkıp Haydar
Şefik Can bey piŐip Mevlanadan Mevlaya gitmiŐtir 2005*

İlahiyat Fakültesi Dekanlarından **Prof. Dr. İsmail Yakıt** hocamızda Şefik Can hocamız için aşağıda arz edilen tarihi düŐmüŐtür. **Bir büyük zat daha yürüdü Hakk'a
Odur Mevlânâ muhibbi Şefik Can
Dilerim Celâleddin er- Rumi'nin
Ola cennette musâhibi Şefik Can**

**Atıp bir nida-yı "hayf" dedim tarih:
"Gitti Őârih-i Mesnevi Şefik Can"**

Şefik Can hocamızın yakın gönül dostu Fevzi Halıcı'da aŐaęıdaki beyitleri Şefik Can hocamıza armağan etmiştir.

**Ayrılıktan ok Őükür âzâde Can,
Tertemiz ihlâsla sermest sâde Can
Bir niyaz gönlünde Őakır ok Őükür
Âlemde Nur'dan sunar bir bâde CAN**

Hz. Mevlânâ'nın pâk soyundan olup, Ulu Arif elebi torunlarından **A. Salâhaddin Hidayetoğlu** elebimizde; 13-11-2003 tarihinde gönül sesini Şöyle dile getirmiştir:

*Es-Selâm ey vâris-i mahbb-i Rahmân es-Selâm
Es-Selâm ey nâsir-i envâr-ı Furkân es-Selâm
stâd-ı Ekrem Cânım Efendim'e
H Erenenler
Dâim Hakk'ı Görenler
Mesnev-i hân dost Şefik Cân Hak-eren
Cân efendim cân refikim cân- veren
Mesnevî'den solmaz lmez gl- deren
Dest-i Pîr'den nŐ ederek dem-süren
Hâk-i pâ-y-i Mustafa'ya ser-veren
Nây-ı Pîr'den gŐ ederek sır-veren
Nesl-i Pir'den cân SALÂHÎ cân- gören
Dem-be-dem âh Âsitâne yüz-süren
Âh efendim cân efendim nr-ren
Cân refikim dost Şefik CÂN nr veren*

HAK ÂŞİĞİ SERTARİK MESNEVÎHÂN

ŞEFİK CAN

ANMA ETKİNLİKLERİ
23-24 OCAK 2015

23 Ocak 2015 Cuma / Saat: 20.00
Cuma Namazına Müteakip Üçler Hamuşanı'nda Niyaz
Şiir Dinletisi ve Tasavvuf Musikisi Konseri

24 Ocak 2015 Cumartesi / Saat: 09.30
Resim Sergisi Açılışı ve Sempozyum
Sema Ayini / Saat: 19.00

Sempozyum
24 Ocak 2015 Cumartesi
Saat: 09.30
Mevlana Kültür Merkezi

 facebook.com/akademiksayfalar

<http://www.merhabahaber.com/akademik-sayfalar-haberleri-39hk.htm>

Mesnevihan Şefik Can, 10. vuslat yıldönümünde Konya'mızda da (Konya Büyükşehir Belediyesi ile Şefik Can Uluslararası Mevlana Eğitim ve Kültür Vakfı tarafından 23 - 24 Ocak 2015 tarihlerinde düzenlenen çeşitli etkinliklerle anılmıştır.

Tertip edilen sempozyumda; Hayat Nur Artıran "Candan İçre Bir Cânân, Hoş Bir Sadâ Şefik Can", Prof. Dr. Cihan Okuyucu "Şefik Can Yazmaları", Hüseyin Peter Cunuz "Şefik Can Efendi'den Ne Öğrendim", Timsal Karabekir Yıldırım "Şefik Can Hocamızla Anılar", Faruk Hemdem Çelebi "Hocam Şefik Can", Sadık Yalsızuçanlar "Şefik Can Dede'nin Divân-ı Kebir Tutkusu ve Çevirisi", Mürsel Marcel Derkse "Öteye Geçmek", Doç. Dr. Nuri Şimşekler "Her Şey Peygamber Sevgisiyle Başladı", Bahar Can "Şefik Can Dedemizle İlahi Aşk" başlıklı konuşmalarını yapmıştır.

Akademik Sayfalar olarak biz de iki özel sayı ile Mesnevihan Şefik Can'ı rahmetle anıyoruz.

Merhaba
Akademik Sayfalar

9 ARALIK 2015 | 576